

«Μα αυτός είναι Άγιος, παιδί μου»

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο π. Γεράσιμος (μακαριστός Μητροπολίτης Κεφαλληνίας) ρώτησε τον Γέροντα Ιάκωβο για τον Χαλκίδος Νικόλαο και του απάντησε: «Μα αυτός είναι Άγιος, παιδί μου».

Και ο π. Γεράσιμος συνέχισε με ένα συγκλονιστικό θαύμα του Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικολάου:

Όταν ο Νικόλαος ήταν ιεροκήρυκας στην Τήνο, η Τήνος ξέρετε έχει την Παναγία μας τη χρυσή εκεί, και πήγαινε ο καημένος ο κόσμος με τα αδιέξοδα, τις φουρτούνες, τα βάσανα που έχει, πήγαινε όπως κάνει και σήμερα στην Παναγία να βρει παρηγοριά. Και ήταν ένα αντρόγυνο οι καημένοι, δεν έκαναν παιδί για χρόνια. Δεν υπήρχαν τότε τα σημερινά σύγχρονα μέσα, πριν 40 χρόνια πρέπει να είναι, ο άντρας σκληρός άνθρωπος, άπιστος, η γυναίκα είχε κάποια σχέση με την Εκκλησία. Είπε, είπε, είπε, με την υπομονή, με το πείσμα, είσαστε ικανές εσείς οι γυναίκες, σας παραδέχομαι, τον κατάφερε να πάνε στην Τήνο. Και βρήκαν εκεί τον ιεροκήρυκα τον Νικόλαο, ήταν τότε αρχιμανδρίτης, είχε ωραία μορφή, πάρα πολύ ωραία μορφή είχε. Και του λέει: « Πάτερ, έχουμε αυτό το πρόβλημα, δεν κάνουμε παιδιά». Και λέει, αδελφοί μου, ο Νικόλαος: « Θα κάνετε παιδί και θα είναι και

αγόρι». Πράγματι, στους εννιά μήνες έκανε παιδί η γυναίκα, αγόρι και ΠΑΡΑΛΥΤΟ. Ακούτε, παιδάκια μου, παράλυτο. Ο πατέρας, μην τον κατηγορείτε, δεν είναι εύκολο πράγμα, είναι βαρύς σταυρός, δεν υπομένουμε μια ώρα, δεν υπομένουμε δυο ώρες, δεν είναι εύκολο πράγμα, πώς αντέχεται αυτό μian ολόκληρη ζωή, ασήκωτο μαρτύριο, όχι να λέμε λόγια, να το σκεφτούμε ο καθένας προσωπικά. Ο πατέρας, λοιπόν, βλαστήμια, βρίσιμο, κακό. Είχε και άχτι τον παπά αυτόν που τους είπε ότι θα κάνουν παιδί. Το παιδάκι μεγάλωνε, παλικάράκι, αλλά παράλυτο. Το σέρναν από δω, από κει, γιατρούς, νοσοκομεία, κλινικές, τίποτα. Παίρνει το παιδί ο καημένος και πάνε στην Τήνο για να βρει τον παπά να τον υβρίσει, να ξεσπάσει. Πάντως κι αυτό έχει μια λεβεντιά, δεν έχει υποκρισία, αυτό θα μας κάψει, έχει λεβεντιά, έχει ευθύτητα. Επήγε λοιπόν στην Τήνο, τον έψαχνε τον Νικόλαο τον παπά και του είπαν πως έγινε δεσπότης στην Χαλκίδα. Ξεκίνησε ο καημένος με το παιδί στον ώμο και με τη μάνα να κλαίει από πίσω, αυτή φοβόταν τον Θεό, αυτή σεβόταν το ράσο. Φτάνουν στη Χαλκίδα και μαθαίνουν ότι ο Νικόλαος δεν ζει. Ζητάει να μάθει πού είναι ο τάφος του και φτάνουν στο μοναστήρι του Αγίου Νικολάου στην Βάθεια. Κι ο φουκαράς ο πατέρας, γεμάτος οργή και θυμό πάει στον τάφο, βλέπει εκεί την φωτογραφία και του λέει:

«Το παιδί που μου έδωσες πάρ' το», και το πετάει πάνω στον τάφο.

Και το παιδί, αδελφοί μου, επερπάτησε αμέσως, αμέσως.

.....

Σημείωση: 20 Ιανουαρίου το 1975 η ωραία του ψυχή ανέβηκε στον Ουρανό. Την ευλογία του να έχουμε όλοι.